

Gem "Brevduen" nr. 20 - 2008.

Written by superbruger

Thursday, 15 January 2009

Det sidste nummer af landets brevdueblad indeholder nogle rigtig gode artikler, som er oversat af Jens Pedersen 222.

Den første af artiklerne er skrevet af dyrlæge Dr. Wim Peters i "British Homing World" og bærer overskriften Dyrlægebesøg – er de pengene værd-del 2.- Der har tidligere været en del 1 i blad nr. 18, og den artikel er også værd at læse. Del 2 er dog bedst, fordi den tager grundigt hånd om nogle af brevduernes gængse sygdomme: Orm, Coccidiose og Gul knop (trichomonader).

Jeg læser afsnittene om coccidiose og gul knop igen og igen. Lad mig starte med coccidiose. Jeg har altid haft den opfattelse, at coccidier er i duerne hele tiden, blot i større eller mindre mængde. Det føler jeg, bliver bekræftet i denne artikel. Jeg bliver nødt til at gengive nogle linier fra artiklen: Hyppige undersøgelser af duers ekskrementer har vist, at coccidiose hos duer ikke volder problemer på slag, der bestyres hensigtsmæssigt. Coccidiose hos duer opstår som regel, hvor forholdene bevirker stress, eller hvor miljøet er gunstigt for snylternes udbredelse, dvs. varme og fugtighed. Hvis stressfremkaldende faktorer holdes på et minimum, vil coccidiose ikke blive noget problem. – citat slut.

Da de samme faktorer kan sættes til grund for gul knop (trichomonader) - sådan tolker jeg artiklen, så må de vel betragtes som brevduemandens grundlov. **Sørg for at have et slag, der har en ventilation, der modvirker konstant fugt i slaget og hold så fornuftigt rent i slaget, og sørg for, at duerne ikke udsættes for stressfaktorer.** Det sidste - "STRESS" – er åbenbart lige så påvirkelig hos duer, som hos mennesker. Nervebetonet stress kan vi slet ikke komme uden om, når vi vil avle og flyve med vore duer, men det gælder om at minimere det så meget som muligt, hvis ikke vi vil bøvles med sygdommene. Det må jeg tage op lidt senere.

Der tales også om stress opstået ved for ringe foder og biprodukter, når vi virkelig forlanger noget af duerne, - avl og flyvning. Det er en slags materiel stress, som nok er lidt lettere at tackle end den nervebetonede. – For mit eget vedkommende, så er julemadens stress til at mærke, for man er mere træt og ugidelig. Det bedres først, når man igen er nået ind i en periode med mindre og for kroppen mere sundt mad, passende motion osv.

Det er en dyrlæge, der har skrevet de to artikler, og så skal han gøre en dyd af at få folk til at undlade uhæmmet brug af antibiotika. Det kan heller ikke nævnes for ofte, for det ender meget let ud i resistens mod de anvendte mediciner. Der nævnes også, at man bør gå til dyrlægen for at få stillet en diagnose. Nu er det blot sådan i lille Danmark, at dyrlæger med speciale i brevduer ikke bor lige henne omkring hjørnet. Vi må nøjes med at indsende gødningsprøver og så håbe at få noget at vide ad den vej. Det er blot en meget langsom og proces, og inden vi kender et resultat, kan et sygdomsudbrud være forværret, eller et nyt sat i gang. Flere foreninger kræver gødningsprøver indsendt og resultater forevist inden sæsonen, altså i duernes hviletid. Foreningen forestår denne handling, og medlemmerne kan i tide skride ind med behandling, hvis der skulle vise sig problemer. Det er en god ting, men det må blot ikke blive en sovepude for medlemmerne, så man ikke fremover holder intenst øje med de enkelte duers opførsel og færd på slaget. Det er nemlig den eneste mulighed, vi har som menig brevduemand for i tide at opdage, at ét eller andet er galt.

I artiklen slår Wim Peters også til lyd for, at vi undlader at behandle og give kure i duernes hvileperioder, hvor stressfaktoren er på et lavpunkt. Han mener faktisk, at duer, hvis immunforsvar ikke er i stand til at modstå f. eks trichomonader i den periode ganske enkelt burde fjernes, for de vil komme i langt større vanskeligheder senere. Det er jeg helt enig i, og det har jeg stort set altid efterlevet. Derimod må jeg indrømme, at når jeg påfører duerne stresssituationer, som flyvning med duerne hver lørdag faktisk er, så har jeg hjulpet dem med at modstå coccidier og trichomonader ved at bruge mediciner. Det vil jeg komme mere ind på, når vi går i gang med sæsonen.

Pudsigt nok, eller er det bevidst, så er der på bagsiden i samme blad endnu en oversættelse af Jens Pedersen. Denne artikel er skrevet af Ad Schaerlaeckens og er om elektrolytter, som bevisligt er et

godt værn mod bl.a. stress hos duerne, og så er det ikke en medicin.

Min erfaring siger mig imidlertid, at mine strofer ikke skal være for lange, så derfor fortsætter jeg med det om et par dage. Jeg havde også lovet lidt om, hvordan man passer og forbereder sine duer bedst muligt til en udstilling. Her har jeg haft held til at få en virkelig specialist til at være gæsteskrubent, men det bliver først i næste uge.
HJ.

Close Window